

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 34. Ejusdem epistola ad Vincentium Ferrerium, qui flagellantibus favere videbatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

dum per exhortationem vehementem & crebram, per leges, & poenas in refractarios, de cetero, sicut non licet seipsum propria auctoritate mutilare, nisi pro sanitate totius corporis consequenda, sic nec licet (ut videtur) quod a seipso quis sanguinem violenter ejiciat, nisi ob causam medicinæ corporalis.

§. XXXIV.

Ejusdem Epistola ad Vincentium Ferrerium, qui flagellantibus favere videbatur.

Præcedentem tractatum excipit Epistola Gerfonii ad Vincentium Ferrerium, qui flagellationis exercitio favere credebatur. * Sæpe sequebatur eum prodigiosa

* *S. Vincentium Ferrerium Sæctæ flagellantium favisse, omni etiam verosimili ratione destituitur; erronea enim hæc opinio jam a Clemente VI, ut Odoricus Raynaldus ad annum 1349 testatur, fuit damnata, datisque epistolis, quæ in ejus Regesto anni octavi exstant, Præsules & Principes Germaniæ, Poloniæ, Suediæ, Angliæ, & Galliarum tam vehementer quam solícite admoniti sunt, ut in suis Provinciis illud supersticiosum flagellantium hominum hypocritarum genus coercerent, conventicula dissolverent, eorumque Magistros carcèri manciparent; id quod contigit, cum S. Vincentius non-*

Sæcul. XV.
A. C. 1417.

giofa poenitentium flagris corpus suum
cruentantium turma, qui ubique post eum
currebant, illius prædicationes excepturi.
Non ergo opportunius erat medium hos
flagellantes revocandi, quam si ab hoc usu
ipse reduceretur Vincentius, qua in re ta-
men caute & prudenter agere oportebat,
nam in Arragonia Inquisitor hæreticæ
pravitatis, atque ob plurimos infideles ac
hæreticos, quos ad fidem Christi reduxe-
rat,

*nisi tertium ætatis annum ageret, natus, ut Que-
tiff & Echard referunt, solidissimeque probant,
anno 1346. Quomodo igitur credibile est, ipsum
grandiorem factum, Theologum, virumque Apo-
licum huic sæctæ tot jam annis prædamnatae, pro-
scriptæ, ac ferme extinctæ favere potuisse, præ-
sertim cum apertam hæresin contineret? Acce-
dit, quod ejusmodi criminis suspicio nullatenus
S. Vincentio objecta reperiatur in actis Canoni-
zationis suæ, cum tamen in hoc tribunali, quæ-
cunque etiam minima, quæ vel umbram peccati,
aut erroris præseferre videntur, censoria virga
rigidissime discutiantur. Illud quidem credi
potest, quod ille tanquam Missionarius & Præ-
dicator Evangelicus usum flagellationum seu
disciplinas, ut vocant, quas fideles animo poeni-
tente, moderate, & semotis ostentationibus, scan-
dalis ac superstitionibus sibi infligunt, approba-
verit, quemadmodum & Gersonius, ut Graveson
tom. 5. Hist. Eccl. coll. 3. refert, adversus fla-
gellantes scribens, approbavit.*

rat, celeberrimus erat, imo ipse Alphonsus regiam, quam deferebat, Arragoniæ coronam eidem in acceptis retulit, ejusque laboribus, auctoritati, atque consiliis Synodi Patres potissimam partem adscribebant, quod in dicto regno obedientia Benedicto subtracta fuisset. Quocirca Gersonius modeste admodum ad illum scripsit: *Sectam se verberantium nec approbas, ut testantur noti tui, sed nec efficaciter reprobas, jactantur inde varii rumores per populos, quorum multa, etsi neque vera neque credenda censeantur ab illis, qui te intus norunt, nihilominus cujusdam mali occasio esse possent. Adhortatur eum, ut ad dissipandos hosce rumores strenue se huic usui opponeret, rogatque, ut ipse Concilium Constantiense accedere velit, flagellantium sectæ damnationem promoturus. In eandem rem anno præcedenti Arragonum Rex bina vice scripsit Vincentio, nec tamen illum horum dictis acquievisse, nec ad Synodum venisse constat, quamvis omnium votis exoptatus fuisset. Incertum quoque est, utrum Synodus circa hanc rem aliquid deciderit.*

Sæcul. XV.

A. C. 1417.

§. XXXV.

Sessio trigesima sexta. Citatio Petri de Luna.

Die vigesima secunda Julii in Sessione trige-